

Caracterizarea personajului Persida din opera Mara scrisa de Ioan Slavici-a treia parte

Totusi, duritatea existentei estompeaza feminitatea cuceritoare pe care o avusese personajul in vremea junetii petrecute la manastire: "Femeie greu muncita, Persida pierduse incetul cu incetul miscarea ei aleasa si gingase; ridicand ciuberele de apa si oalele de la foc, mutand mesele de la un loc la altul, punand mana la toate, ea se facuse mai voinica, mai teapana, dar totodata si mai nodoroasa oarecum, ca copacul inca tanar, dar mult batut de vanturi". Increderea ca omul este facut sa biruie greutatile vietii domina profilul psihologic al Persidei. "Intregul destin al acestor personaje - de la Mara la Persida - e fundamental optimist" (Nicolae Manolescu).

Opinia criticului e confirmata de evolutia actiunii dupa nasterea baiatului Persidei. Aparitia copilului aduce cu sine si impacarea celor doua familii. Astfel, incalcarea normelor etnice si religioase, casatoria unei romance cu un neamt, e iertata. Cea care leaga firul rupt de casatoria in secret este Persida. Istetimea si rabdarea ei fac ca atat Mara cat si Hubar sa cedeze: Jar Persida se uita mereu si iar se uita la dansa, o intelegea deplin si ar fi voit sa fie singura, ca sa poata plange.

Prea venisera lucrurile frumos si peste toate asteptarile ei bine; era peste putinta ca ele sa ramaie mult timp asa, si ochii ei necredinciosi umblau scrutatori de la unul la altul, ca sa afle de unde are sa inceapa cea mai apropiata mahnire". Indoiala e un semn al intelepciunii. Lovindu-se de greu, de duritatea vietii si rautatea lumii, Persida priveste fericirea ca pe un dat relativ si trecator. Chiar ziua botezului se sfarseste cu "inimile mai mult inclestare decat deschise". Meditatie Persidei, care priveste ideea fericirii stand sub semnul perisabilitatii, e confirmata de vestea ca fratele ei Trica fusese "lovit in sold de o tandara de bomba".

Din nou, destinul actioneaza implacabil.

Iubirea Persidei pentru Natl sufera o evolutie permanenta. De la iubirea nebuna care ii face pe cei doi sa se casatoreasca impotriva vointei familiilor lor, Persida si Natl trec prin purgatoriul suferintelor generate de greutatea vietii. In spatele transformarilor se situeaza viziunea despre existenta a lui Slavici. Ea poate fi sesizata intr-o observatie a naratorului: "Vin anii, vin grijile, vine greul vietii si trece veselie inimii".

Prin complexitatea traiurilor, prin transformarile succesive ale Persidei, Slavici a depasit schematismul cu care feminitatea era privita in mare parte din prozele secolului al XIX-lea.